

קול דמי אחיך צועקים

דברי אמונה בנסיונות הזמן

גליון ו'

ערשׂיק ךַּך תשס״ד

אמונת אמת

להוציא מדעת לצני הרור שבפיהם מתנגדים למדינה הציונות ולמעשה אינם רוצים לותר עלי' שישתלטו שם האו"ה

דרשת הרה"ג ר' ראובן מערצבאך שליט"א
בישיבת תורה ויראה ירושלים ת"ו אור לערש"ק ראה תשס"ג

טאן,

איך האב געהערט א טייער ווארט אין פרשת דברים, ביי די מעפילים, ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה' אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו ה' א' ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה, אז נאך וואס הקב"ה האט געזאגט אז בעוון המרגלים וועלן זיי זיצן אין מדבר, האבן יודן יא תשובה געטאן, ותבכו זיי האבן געווינט, זיי האבן טאקע תשובה געטאן. און וואס איז דא די טענה ותאמרו אלי חטאנו לה' אנחנו נעלה, נאר הוא הדבר, אז מען וויל תשובה טאן, מען וויל ווייזן אז מען האט טאקע חרטה אויף וואס מען האט געטאן, מען פארשטייט וואס מען האט געטאן, איז דער תיקון טאקע תשובת המשקל, ווייזן פארקערט פון די דיבור פון די מרגלים, וואס האבן זיי געזאגט? ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה, ס'איז קיין עבירה נישט געווען, קיין שלש שבועות איז נישט געווען אויף דעם, מ'האט געמעגט חגור זיין איש את כלי מלחמתו, קיין איסור איז נישט געווען, אבען קיין תשובה איז דאס נישט, אז מ'גייט תשובה טאן, דאס איז נישט קיין תשובה, ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה, ויאמר ה' אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אנני בקרבכם, אפי' אז דער עצם זאך איז נישט קיין עבירה, ס'איז זייער א גוטע זאך, און איר האט טאקע חרטה, אבער א תשובה איז דאס נישט, א תשובה איז ווייזן אז איר גלייבט נישט אין די מרגלים, איר האט נישט מורא פון די ענקים, איר גלייבט נישט די כפירה פון די מרגלים, נאר וואס דען? איר זענט אינגאצן בוטח בה', אפי' אז ס'איז ענקים די גרעסטע מענטשן וואס קענען זיין דארטן, ערים גדולות ובצורות בשמים, דאס איז די ריכטיגע תשובה, אויף דעם דארף מען נישט קיין כלי מלחמה, דאס האט געפעלט אין די תשובה.

אין די קינות אין תשעה באב דערציילט מען די מעשה פון יאשי' המלך ווי ער איז געהרגעט געווארן, שלא קם כיאשי' המלך אזא צדיק איז ער געווען, דעריבער האט דער פסוק אין דברי הימים מצוה געווען אז אין די אלע קינות זאל מען דערמאנען די מעשה פון יאשי'. וואס האט פאסירט מיט יאשי'? און פארוואס איז יאשי' טאקע נענט געווארן, זאגט מען אין די קינות מפני עוון לצני הדור, וואס איז דאס די עוון לצני הדור? ס'איז א מדרש אין איכה, יאשי' האט מתקן געווען גאנץ ארץ ישראל קיינער זאל נישט דינען ע"ז, און ס'איז אים נישט געווען ענוג אז ער האט ארויס גענומען די אלע ע"ז פון די גאסן און די אלע במות, דאס אלעס איז אים נישט גענוג געווען, ער איז געווען א צדיק גמור, וואס האט ער געטאן? שטייט אין מדרש ער האט געשיקט זיינע איינגענע תלמידים אין די שטוב

שטייט אין פסוק ויאמר ה' אל משה ואביה ירוק ירוק בפני' הלא תכלם שבעת ימים, אז א ארון שלאגט דעם קנעכט איז דער קנעכט נישט מורד באדוני, אבער אז א טאטע שלאגט דעם קינד איז נישט נאר אז דאס קינד פארשטייט פארוואס מען שלאגט אים, נאר ער איז נכלם ער פארשטייט אז ער דארף זיך שעמען פון דעם אז ער האט באקומען א קלאפ פונעם טאטן, דאס איז דער חילוק פון א קנעכט און א זון, דאס איז דער חילוק פון יוד און א גוי, ויאמר ה' אל משה "ואביה" אז דער טאטע שלאגט, ירוק ירוק בפניה ער האט געשפיגן אין איהר, הלא תכלם שבעת ימים נישט נאר אז מען פארשטייט אז עס קומט אונז דער שטראף, נאר מען איז נכלם און מען איז נסגר שבעת ימים, מען פארשטייט אז דאס איז א קלייניקייט וואס דער אויבערשטער האט געגעבן, וואס דער טאטע האט געגעבן.

מיר רעדן פון שרעקענרע זאכן, ביי אונז אליין איז געקומען אזעלעכע צרות אין אונזערע מחנה ממש, פארשטייט זיך אז מען דארף זיך מתבונן זיין, מ'דארף פארשטיין אז דאס איז א פאָטש וואס דער אויבערשטער האט אונז געגעבן, דאס איז דער ערשטער דרך התשובה, ווי דער רמב"ם זאגט "פּשפש במעשיו" און פארשטיין אז מען דארף זיך טאקע פארריכטן, און מען דארף מקבל זיין, מען דארף נכלם ווערן.

איך וועל דערמאנען דעם פסוק אין סוף וילך, וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרת פני מהם והי' לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, אז נאך ווען עס איז געקומען די אלע צרות, האבן די יודן געזאגט, אז כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, זייער גוט, אזוי טוט מען תשובה, אבער דער פסוק פירט אויס גלייך נאכדעם וואס יודן האבן געזאגן כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, גלייך נאכדעם זאגט דער פסוק ואנכי הסתר אסתיר פני מהם ביום ההוא, פארוואס? כי פנה אל אלהים אחרים. דער רמב"ן פּרעגט די קשיא, אז מען האט שוין תשובה געטאן, פארוואס איז דא ווייטער א הסתר פנים, און ווייטער איז דא א טענה כי פנה אל אלהים אחרים. דער רמב"ן זאגט אז מען דינט עבודה זרה איז נישט ענוג צו זאגן און מודה זיין, מען דארף זיין א מודה ועוזב, און מקבל זיין אויף ווייטער, אזוי ווי אלע תשובות, און ביז מען טוט נישט אזא תשובה שטייט מען ווייטער אין דער הסתר פנים, עס איז נישט גענוג אז מען זאגט אז כי אין אלקי בקרבי, מען ווייסט אז מען האט געזינדיגט, נאר מען דארף פון א תשובת המשקל, מען דארף זיך מקבל זיין אינגאנצן, תשובה פון און פארריכטן וואס מען האט געטאן, און ווייזן אז מען וויל דאס שוין נישט

דעת תורה

ואם מקבלים עול גליות עד עת קץ כמו שאנו מושבעים מהתורה"ק שלא ידחקו את הקץ, הקב"ה עושה נס להציל שה אחת בין כמה

(דברי יואל מכתב ס"ט)

זאבים, כמ"ש חז"ל גדול כח הרועה שמצילן.

געזען אין מאה שערים צעטלאך אז די גאנצע צרות קומען ווייל מ'גיט אפ שטחים. ווי קען טרעפן אין אונזער געגנט אזעלעכע שוטים ומסיתים ומדיחים, דא איז שייך בחינת לצני הדור, בשם דער רבי בשם א צדיק, די עבירה איז ווייל מ'דינט נישט גענוג ע"ז, דאס וואס מצרים האט אויך געטאן, זיי האבן תולה געווען אז זייער מפלה איז ווייל מ'דינט נישט דעם בעל צפון, לאמיר דינען דעם בעל צפון.

רבתי מ'טאר נישט זיין פון די לצני הדור, מ'דארף מקיים זיין כפשומו דבר אל בני ישראל ויסעו, מ'זאל אריין גיין אין דעם ים, פשוט אמונה ווייל דאס איז דער דרך התורה, אזוי ווי ר' אלחנן שרייבט אין זיין ספר באריכות, און אזוי שטייט אין על הגאולה ועל התמורה אויכעט אז דאס איז דער דרך התורה, און נישט מורא האבן פאר קיין זאך נישט, נאר פונעם רבנו של עולם אליין.

איך וויל ענדיגן מיט דעם טאקע, אז מ'זאל טאקע תשובה טאן א אמת'ע תשובה און ממילא וועט מען קענען זאגן נישט נאר אז כי אין אלקי בקרבינו, נאר ס'וועט יא זיין אלקים בקרבינו, מ'זאל וויסן אגאנצן צייט שויתי ה' לנגדי תמיד, וויסן אז דער אייבערשטער פירט אונז אגאנצן צייט, אז מ'טראכט א שטיקל ניהא לי' אין די מדינה אדער אין פעולות זייערע, אז מ'קוקט אין זייערע בלעטער א שטיקל הצלחה אין זייערע פעולות, האט מען אוועק גענומען דעם רבש"ע פון אונזערע הארץ, טאמער מ'וועט גוט דאס וויסן אז דאס איז דער גענצע דרך פון די מדינה איז היפך פון די תורה, דאס טרייבט אוועק דעם רבש"ע פון אונזערע הערצער.

איך וויל דערמאנען בקיצור א ווארט פון ר' ישראל מאיר וויינטרויב שליט"א, אז דער חזו"א

האט געזאגט, וואס וועט זיין דער סוף פון דער מדינה? האט דער חזון איש געזאגט ברוח קדשו, "די אראבער וועלן זיי אלע אוועק טרייבן", האבן די מענטשן וואס האבן דאס געהערט האבן מיט א שרעק איהם געפרעגט, "און וואס וועט זיין מיט אונז, וואס דארפן מיר טאן", האט דער חזו"א געענטפערט, "מיר דארפן אויראמען דאס ציונות פון אונזערע הערצער", אבער דאס גופא דארף זיין טאקע נישט מיט קיין ליצנות, מ'דארף מאכן טאקע למעשה, נישט א' בפה וא' בלב, פון די הערצען דארף מען דאס ארויסנעמען, דעמאלטס וועט זיין הלא כי ה' הוא בקרבינו און מיר וואלן זוכה זיין במהרה בהתגלותו ית"ש בב"א.

פון יעדער איינער, געקלאפט אויפן טיר, לאזט מיר אריין, דער מלך האט מיר געהייסן אריינקומען, די תלמידים זענען אריין אין שטוב, זיי האבן געמאכט א בדיקה אין די גאנצע שטוב צו איז געבליבן א שטיקעלע ע"ז, און ס'איז טאקע נישט געווען, דאס איז געווען די מסי"נ פון יאשי', כלל ישראל איז טאקע געווען ריין פון ע"ז, מ'האט אלץ אפגעראמט, אבער ס'איז יא געבליבן אביסל, ס'איז געבליבן אז אויף דער טיר איז געווען סימנים פון ע"ז, און ווען מ'האט ארויסגענומען די טיר שטיקלעך שטיקלעך האט מען גארנישט געזען, אבער ווען מ'האט פרמאכט די טיר האט זיך צוריק געמאכט די צורה פון די ע"ז, דאס איז געווען די ע"ז, דאס רופט די קינות די לצני הדור, מ'דינט נישט קיין ע"ז, נאר מיט לצנות קען מען דינען ע"ז, ווען די טיר איז פארמאכט איז שוין דא א ע"ז.

אז מ'טוט תשובה אויף ע"ז, אבער מען טוט קיין תשובה המשקל אינגאנצן ווייזן מקצה אל הקצה אז מ'איז מקבל פארקערט, איז נאכנישט די תשובה גענוג, ס'איז רעכט אז מ'קען רעדן אז די אלע צרות זענען געקומען פון די מדינה הציונית, זייער גוט, ב"ה, הלוואי זאל זיך הערן אומעטום, יעדע מספיד זאל דאס זאגן, אבער דאס איז נישט גענוג, ס'איז א בחינה, נאר א בחינה פארשטייט זיך, פון לצנות, ס'איז זייער גוט צו זאגן אז אלעס איז שולדיג די ע"ז וואס מ'גלייבט אין די מדינה הציונית, אבער ווען ס'קומט למעשה האלט מען נישט ביי דעם, מ'דארף טאקע זיין גרייט למעשה צו איבערגעבן אינגאנצן די מדינה למי שיהי', דאס איז דער תיקון פון ע"ז, נישט ותחגרו איש כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה, דאס איז נישט קיין תשובה, תשובה איז טאקע מתקן זיין די גאנצע זאך מעיקרא, זאגן אז די גאנצע ציונות איז א טעות מעיקרא, און מיר גייען נישט נעמען קיין גאולה אליין, מיר זענען נישט כומך אויף אונזערע כחות, מיר האבן נישט קיין משיח צדקנו מיט אונז, מיר זענען נישט קיין עם ככל העמים, מיר זענען נישט קיין גוי ככל הגויים, מיר ווייסן אז די צרה וואס האט פאסירט פאר 60 יאר צוריק איז געווען אן עונש, נישט ווייל דער עם ישראל איז אליין און מ'האט נישט קיין כח, מיר ווייסן אז מפני חטאינו גלינו מארצנו, און אמת'ע תשובה אויף דעם איז: ווייזן טאקע להלכה למעשה אז מיר זענען גרייט אויף אלעס, פארוואס? אזוי ווי ס'איז באוואוסט פון ר' אלחנן, אז דער כלל ישראל האט א אנדערע כלי מדה ווי אלע פעלקער, פונקט אזוי ווי מ'קען נישט מעסטן מילך מיט א מעטער, און מ'קען נישט מעסטן א שטאט מיט ליטער, די זעלבע זאך די מדה מיט וואס כלל ישראל פירט זאך, דאס איז נישט די זעלבע מדה מיט וואס די גוים פירן זאך, ביי זיי איז ותהינו ותחגרו איש כלי מלחמתו, ביי אונז איז אנדערש.

ווען יודן זענען געווען ביים ים סוף וואס די מצרים האבן זיי נאכגעלאפן, שטייט אין פסוק אויף דעם, יונתי בחגוי הסלע, אזוי ווי א טייבאלע ווייסט נישט אוואו צו גיין, דא איז דא דער עקרב, דא איז דא דער נשר, פון אלע זייטן קען מען נישט גיין, יונתי בחגוי הסלע! מיר זיינען אויך אין אזא מצב היינט, אבער עס איז דא איין עצה וואס דער אויבערשטער האט געזאגט צו משה, ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל ויסעו, גייט אריין אין די ים, דאס איז א פתרון? פאר גוים איז דאס נישט קיין פתרון, אבער מיר זיינען נישט קיין גוים, מיר ווייסן אז דאס איז אונזערע תשובה, זיך אריינזוארפן וואו מענטשן קענען מיינען אז דאס איז דער ים, כדאי אין דעם זכות פון די תשובה וועט זיך דער ים עפענען, דאס איז אונזערע תשובה, נישט ווי די לצני הרוד זאגן, רבותי דאס איז טאקע לצני הדור, זיי זאגן אז ציונות איז טריפה, אבער גארנישט טאן למעשה.

עצת התורה - (ה)

לאחבני תושבי ארתי, הדרך אשר הורה לנו יעקב אבינו, כמבואר מדברי רבותינו הראשונים ואחרונים ז"ל

אמר לו (עשו ליעקב) ואין אתה מתירא מדוכסי ומן אפרכוי ומן אסטרעילי, איל ואני אתנכלה לאטי, להוני אני מהלך, כמה דתימא את מי השילוח ההולכים לאט, ד"א צפניס כרוכות אני מהלך, כמד"ת הכה הוא לוטב כשמלה.

(מדרש רבה וישלח)

ופי היפ"ת: ואין לא תירא מהכדרי ורברבוני שינערך כשהי' שפל ונכנע לפניהם, והשיב שיתכלה לאטי בנחת, כלומר שלא יהרוס להתקומם לנגדם ולהתגאות בשום דבר לתת להם מקום להתקנאות בו, אלא יהי' סובלן בסבלנות גדולה וצפיוסין וכיוצא, אינ' שילך צפניס כרוכות ר"ל שיתכסה מעיניהם ויכרח מפניהם עד יעבור זעם.

(יפה תואר שם)

ואמרת לעבדך ליעקב ע"ד שאמרו שהשביע הכ"ה את ישראל שלא ימרדו בצאומות העולם אלא יסבלו הגלות ויכבדו אותם כעבד אל אדוניו, שהרי הם אינן אלא כלוטב צידו ית'. הילכך תכבדם כלשון כבוד, כאשר ישאלך מסיס וארנוניות לא תבעט או תדבר דברי קושי, אלא תתן לו כמנהג כבוד ויקר.

(הרד"ם עה"ת)

מלחמה לה' בעמלק הציוני

בענין התבדלות מטומאה הציונות ורבניהם וכת"ע, ופרסום לאוה"ע התנגדותינו למדינה הציונית מאת כ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א בהקדמה לספרו ברכות שמים מסכת שבת

לוחמים נגד ישראל, וגוזרים עליהם גזירות קשות, אבל אין זה עיקר מטרתם ותכליתם, אלא עיקר כוונתם הוא ללחום נגד הש"ת ותורתו, רק מכיון שא"א להם, מכריזים מלחמתם נגד בניו הקדושים, "על עמך יערימו סוד" אבל האמת הוא "ויתיעצו על צפוניך" שמתיעצים רעה עליך ח"ו, ולכן הם אומרים "לבו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל לעמיד מדינה, וגוזרים גזירות שונות והמטרה והיסוד הוא לעקור תוה"ק.

ומאו מיום הווסדה ועד עתה נמשכת המלחמה, וכנ"ל שאחזו ותפסו בידיהם כל הנוער מארצות פוריהם כמו טעהראן, תימן, גרוויא, אלג'יר, מאראקא, עירק וכו', ועשו מהם עצמות יבשות, תחת חינוכם הישן מאלפים שנה בקדושה וטהרה ובשמירת כל התוה"ק, נעשו עתה בעוה"ר כגוים גמורים בלא דת ובלא אנושיות כלל.

(ו) וכן גם שאר הגזירות בהפרת הדת, הותחל בעון המר של גוים בנות, ומיום ליום ומחודש לחודש, גזירות נוראות וחדשות, משונות זו מזו, גוים בנים, ובעקיפין גם על בני הישיבות, והנגררים אחריהם, הם בעצמם דוחפים אותם לידי הציונים ומכריחים אותם בכח ועוז להשתתף במלחמותיהם, ומפקירים בזה את גופם ואת נשמתם.

עשו הקיבוצים השונים, שאין בהם לחלוחית של יהדות כלל, רק כפירה וניווול וחיי הפקר, חילול שבת קודש בתוך שכונות החרדיות, גידול של דבר אחר, ושאר דברים אסורים, מכירת ואכילת נבילות וטריפות גמלים ושקץ, נותנים יד להמיסיונריות להדיח נפשות עורגות, ניתוח מתים בכל הגבול, חטוטי שכבי, ולא שומעים כלל לקול המחאות, רדיפת הדת בכל מקום שידם מגעת, מועדונים לניווול וזוהמא, בריכות שחי' בתערובות בכל עיר ועיר, גם בירושלים עיה"ק בשכונות היראים, העמדת "איצטריון" בתוך שכונות החרדיות, כל המדינה בבגדי פריצות ככל הגוים, מאווי"ם ותיאטריות, כיבוש הקהילות והמוסדות, ומי יוכל לחשוב ולמנות מעשיהם המקולקלים שהשפילו ארץ הקדושה ויושבי' למקום הפקר כמדרב, ה' ירחם.

(ז) המרידה והתגרות באומות העולם, באופן מבהיל, באיין קץ, אשר גורם מלחמות ושפיכות

וכבר הארכנו בהקדמת חבורנו הדל ברכות שמים עמ"ס מכות, לפרוט קצת גם שאר מעשי תעתועים של הציונים ושותפיהם וכל הנגרים אחריהם שהביאו למולך הציוני הילדים היפים, ואחר איזה שנים או שהם בעצמם נעשו כופרים גמורים בגלוי, או בניהם ובנותיהם, וכל מגמתם שח"ו לא יזכר תורת ישראל עוד, וכן כתב ראש הכופרים הראשון שלהם בחיבורו כי רצונו ה' להמיר ח"ו את כל ישראל.

(ג) עד המלחמה הראשונה ג"כ עשו חורבנות גדולות, אולם עיקר ההירוס נעשה אחר מלחמה הראשונה, דחקו ונכנסו בכל המדינות לכבוש הקהלות, ריקנו הבתי מדרשות וישיבות, הרבנים וראשי ישיבות נלחמו ועשו מה שביכלתם להציל צאן הקדשים, בארץ הקדושה עשו נאצות הגדולות, הילדים והילדות שהביאו לשם ממקומות פזוריהם הכניסום תחת רשותם וכפו ואנסו אותם להמרת הדת, אכילת חמץ בפסח, נבילות וטריפות, ונתנום לחינוך של כופר הכל, ונעשו ממש כולם גוים גמורים, כידוע לכל, וכן בכל מקום בחוץ לארץ, עשו להפיץ הרעיון הציוני, ולהביא הצעירים לבתי חינוך שלהם, ושאר מקומות מועדים לפורענות, וראשית מלאכתם ללמד שלא לציית לאב ואם, ולגדול מהם, ולהתיר תערובות בכל מקומותם, וא"א לפרוט כאן הכל.

(ד) בשעת מלחמה שניי' וחורבן העולם, כשחושך כיסה ארץ ורם הקדושים נשפך כמים, לא הניחו להציל מה שהי' אפשר להציל, כאשר כתוב בספרו של צדיק יסוד עולם הגאון האדיר מו"ה מיכאל דוב ווייסמאנדעל זי"ע, מן המצר, (ולא נדפס הכל אשר הי' בבית גנוו ממעשי הציונים), אמרו "רק בדם תהי' לנו הארץ" והניחו וסייעו שיהרגו הרשעים הגרמנים ימש"ו ושותפיהם הפולניים והגריים ושאר רשעי ארץ, להרוג בודון חסדי עליון במיתות אכזריות, וקנים וקנות ילדים וילדות, הכל לפי שברם תהי' לנו הארץ, כבר ידעו מכל הצרות ועיכבו את ההצלה, וכן הי' בידם להציל מדינת הונגרים, עבור כסף מעט, ולא רצו, כל זה פירות של עבודתם להעמיד מדינה כפרנית.

(ה) וכבר פירשנו מ"ק (בתהלים פ"ג) "על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך", דהגם שהאומות

(א) והאחרון הכביד, צרה היותר גדולה ל"ע של עיקבתא דמשיחא, הנקרא ציונות, לפני תשעים שנה בערך נתייסד על ידי מינים וכופרים, משיחי שקר, חפשים מדת של תורה, ותיכף בראשית צמיחת נגע הלז, יצאו שרי התורה דחופים לאסור איסור על רעיון זה, שהיא כפירה בביאת משיח צדקנו, ועיניהם הברדלחים של כל גדולי ישראל כמעט בלא הברדל, הבינו מיד שלא זו בלבד שכופרים בביאת משיח, ורוצים לעלות בחומה, אלא שבאו כמותרת על כל הי"ג עיקרים, ולעקור כל התורה, ח"ו.

וצריך לידע שעצם רעיון הזה ש"ה הקמת מדינה אף מבלי שאר גזירותיהם המרות, היא כפירה באמונת הי"ת, ובביאת משיח, ולעלות בחומה נגד שבועה שהשביענו ה', בג' שבועות של שליה כתובות, ומטעם זה לבד אסור לבנות מדינה ולעלות לנו ממשלה כל דהוא קודם ביאת משיח, ואפילו אם היו מייסדים המדינה עפ"י התורה, והיו מקיימים את כל מצוות התוה"ק, אעפ"כ האיסור במקומה, שאין לנו רשות לפרוק עול הגלות מעלינו בכחינו ועוצם ידינו, וכ"ל רעיון ויסוד זה, פיגול הוא לא ירצה וח"ו להעלות על הדעת, ואין לנו שום מבוא לזכות להגאולה שלימה רק ע"י קיום התורה והמצוות בשלימות, ולצפות על הגאולה האמתית שתהי' בידי שמים, בב"א.

(ב) אך מלבד זה ראו עיני הגדולים מה שיביא הציונות על כלל ישראל, גזירות נוראות ושברון מתנים בגוף עדת ישראל, וכיבוי גחלת ואש של תוה"ק ומצותי' בכל העולם כולו, והדולכים בדרך אתם עם הציונים, שוכחים את העיקר "צור ילדך תשי ותשכה א-5 מחוללך" (דברים ל"ב), ושוכחים ח"ו בישועת ה', ושרק השי"ת מנהיג את עולמו, ועליו נהרגנו כל היום ונחשבנו כצאן מבחה, ומסרנו את נפשינו לכל מיני מיתות משונות רח"ל בכל הדורות, ורק בישועתו נזכה לצאת מהגלות המר, ובמקום זה שמים כמחונם בהצבא שלהם המוסד על כפירה ומינות ועל ראשי עבירות כידוע ומפורסם, וגם מובלבלים בדעתם להתגרות באומות העולם, ולעשות מלחמות שונות בשפיכות דמים ל"ע, ומסכנים ח"ו כלל ישראל ע"י דעתם הכוזבת להיות להם מדינה.

עפ"י התורה"ק, וכולה מיוסדת על עקירת הדת, ומוזה השורש פורה ראש ולענה על כל דבר הקדוש לנו, ולהכריז בחוצות לעיני כל האומות, שאין הם האחראים של הכלל ישראל, ואין להם להציונים שום תוקף ושום זכות לדבר בשם ישראל, ושנמצאים עוד בני ישראל שארית הפליטה אשר נאמנים לה' ולתורתו, את כל זה צריך להשמיע בקול ענות גבורה ולא רק קול ענות חלושה.

והדבר ברור שכ"א צריך לעזור ולתמוך לכל דבר טוב, ואם צריך לילך ברחובות קריה להפגין הוא חיוב גמור עפ"י תורה"ק, והחיוב לצאת לרחובה של עיר ובפרהסיא נגד עיני האומות, ורק אז מביא תועלת, והלא החיוב לעשות כן כמפורש בתורה"ק, לא תעמוד על דם רעך, הן בגוף הן בנשמה, ולא לחשוב חשבונות, רק חשבונות של הקב"ה, לא להניח עוללות ושאר דברים שאינם מהוגנים, הן לדבר שנוגע למדינת ארה"ב, הן אם מבקשים סיוע מאה"ק או שאר מקום, וכ"ש שלא לדרוף קנאים וכדומה בשום פעם, כי הלא המה עושים כדת של תורה ובמס"נ.

- המשך בגליון הבא אי"ה -

כבר היו עושים ח"ו כאשר לכם חפץ בכל הפרטים כידוע לכל.

ט) והנה עד לפני איזה שנים הי' ממש מלחמה בכל עת ועונה על ידי רבותינו שבא"י ושכנגולה, אשר נשארו לפליטה ברוב רחמי וחסדי ה', שהרעו וזעקו בזעקת תרועה על התלאות ועקירת הדת בכל זיוות ופינות בא"י, ועשו הפגנות ומחאות שונות.

אמנם זה זמן זמנים שנסעו זקני הדור ראשי הלוחמים, הקדושים אשר בארץ ובחוף לארץ למנוחות, ועזבו הדור בעונותינו, בלא ארובות, ואור האמת, ע"כ החיוב מוטל עלינו להתחזק שלא להניח לרפות ידים הלוחמות ולא לישב בחיבוק ידים והתרשלות אלא להרים קול תמיד על כל הפירצות, כשראשי המדינה מחללים שם שמים נוראות, ומדברים בשם הכלל ישראל דברי כפירה ונאצות, מחוייבים לצאת נגדם במחאות והפגנות תמידיות, ולא רק בחדרי חדרים, מקום שאין רואה ואין שומע, ולא תהי' המחאה למחות רק על שפירצה זו או זו שנואה, אלא גם להשמיע קול התורה בכל עצם המדינה היא כמדורת אש לשרוף ח"ו הגוי"ל והכתב של תורה"ק, ואין די לומר רק שפירצה זו צריכה תיקון, אלא העיקר מה שצריך להשמיע הוא, שכל המדינה אסורה

דמים, ואשר מביאה סכנה על כל היהדות בכל העולם בכלל ובא"י בפרט, מדברים בשם כלל ישראל, ומחללים שם שמים בפרהסיא, וגורמים שנאת האומות בכל העולם נגד עדת ישראל ע"י שהאומות יודעים שהציונים קוראים עצמם ישראל, ומדברים בשם ישראל, וחושבים האודה"ע שגם השותומ"צ עמהם בדעה אחת. ופשתה המספחת גם בקרב החרדים מצרות שעברו ל"ע, להאמין לכל שקר היוצא מפי מסיתים ומדיחים כאילו המה הגבורים גואלי ישראל.

ח) והנה בכל השנים הרעו בתוקף עוז בכתב ובע"פ גאונים וצדיקים בין בא"י בין בחו"ל, הן על עצם רעיון הכפירה, והן על גזירותיהם, ושאר פירצות השונות שעשו בקרב ישראל, ועשו אסיפות שונות והפגנות ברחובות העיר, אמנם לכם אטום, ומההפגנות שעושים תושבי א"י כמעט שלא מתיראים, ולמשל בעת גזירת גיוס בנות, כשיצאו רבבות בני' להפגין שם בא"י, הי' כצחוק בעיניהם, ולא הועיל כלום, רק כשעשו כאן בארה"ב ההפגנה, אז הוצרכו בע"כ לפטור הבנות הדתיות, ומאז ועד עתה, אם לא שמתיראים עדיין גם מחו"ל ובפרט מארה"ב שלא ירעשו אמות הספים מקול הקורא,

כניעה בגלות
להראות הכנעה להאו"ה בגלות כרצון ה'



הגה"צ ר' ישראל זאב מינצבערג ור' בנציון חזן ז"ל מכריזים הכנעה

עם "דגל לבן" להכריז ולהראות בזה שכלל ישראל האמיתי מכניעים עצמם לפניהם. הציונים ימ"ש בראותם את מרידתם הגדולה בכל הכפירה שלהם שיסודו הוא לכפור בהכנעת הגלות ולהרים ראש וללחום נגד האו"ה, רצו לרצחם נפש וגם ירו עליהם בהנשק שלהם, אבל תלי"ת שנתקיים בהם ולא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים (מפי הר"ר משה ארי' ראזענבערג הי"ו מלונדון ששמע בעצמו מפי הגה"צ ר' וועלוול זצ"ל) גם רצו אח"כ להעמידם למשפט על "בגידתם", אלא שראו שלא

היה זה בשנת תש"ח שהצליחו הציונים ימ"ש ליסד להם מדינה למלאות תאוותם הכפרני להיות ככל האומות, לכפור באלקי ישראל אשר רוממנו מכל עם ולשון להיות לו, ולמרוד בשעבוד הגלות שהגלנו אבינו שבשמים לטובתנו, היתה אז עת צרה נוראה לאחבנ"י תושבי ארה"ק ע"י מרידת הציונים ימ"ש באומה הערבי ונהרגו רבבות מ ישראל רח"ל.

אז ביום י"ט אייר לבשו עוז וגבורה שני רבני עיר העתיקה הלא הם הגה"צ ר' וועלוול מינצבערג והגה"צ ר' בנציון חזן זצ"ל ויצאו להגוים



הרה"ג ר' בנציון חזן ז"ל מניף דגל הלבן